

Sygn. akt I C 3175/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 grudnia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie, I Wydział Cywilny,

w składzie:

Przewodniczący: SSR Joanna Bieńkowska-Kolarz

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Anna Zaporowska

po rozpoznaniu w dniu 11 grudnia 2017 r., w O., na rozprawie,

sprawy z powództwa (...) Bank S.A. z siedzibą w W.

przeciwko T. K.

o zapłatę

I zasądza od pozwanego T. K. na rzecz powoda (...) Bank S.A. z siedzibą w W. kwotę 61 437,51 zł (sześćdziesiąt jeden tysięcy czterysta trzydzieści siedem 51/100) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie za okres od dnia 14 września 2016 r. do dnia zapłaty;

II zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 6 185 zł (sześć tysięcy sto osiemdziesiąt pięć) tytułem zwrotu kosztów procesu w tym kwotę 5 400 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

SSR Joanna Bieńkowska-Kolarz

Sygn. akt I C 3175/17

UZASADNIENIE

Powód (...) Bank S.A. w W. wniósł o zasądzenie od pozwanego na jego rzecz kwoty 61.437,51 zł z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu (14 września 2016r.) do dnia zapłaty i kosztami procesu.

Powód wskazał, że dochodzona pozwem kwota wynika ze zobowiązania pozwanego w związku z zawartą między stronami umową kredytu nr (...) z dnia 10 czerwca 2014r.

Pozwany T. K. w sprzeciwie od wydanego w elektronicznym postępowaniu upominawczym nakazu zapłaty oraz w dalszych pismach procesowych wniósł o oddalenie powództwa. Nie kwestionując faktu zawarcia umowy o określonej treści wskazał, że powództwo jest przedwczesne, wobec braku poinformowania pozwanego przez powoda o możliwości złożenia wniosku o restrukturyzację zadłużenia. W zakresie żądania zapłaty odsetek od przeterminowanego zobowiązania (953,78 zł) pozwany wskazał, że jest to świadczenie nienależne, ponieważ umowa bankowa nie odsyłała do przepisów prawa cywilnego w zakresie nieuregulowanym.

Sąd ustalił, co następuje:

Pozwany i poprzednik prawny powoda zawarli w dniu 10 czerwca 2014r. umowę kredytu gotówkowego nr (...). Zgodnie z § 9 umowy, w przypadku opóźnienia w terminowym regulowaniu rat kredytu, bank miał pobierać od niespłaconego w terminie kredytu podwyższone odsetki naliczone według stopy procentowej w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP. Powód udzielił pozwanemu kredytu w kwocie 66.874,72 zł na

okres 120 miesięcy. W związku z niewywiązywaniem się pozwanego z postanowień umowy powód wypowiedział pozwanemu umowę kredytową w dniu 14 lipca 2016r. na adres wskazany w umowie kredytowej. W dniu 14 września 2016r. bank wystawił wyciąg z ksiąg rachunkowych nr (...) ustalając wysokość zadłużenia na dzień 14 września 2016r. na kwotę 61.437,51 zł, przy czym kwota 57.409,20 zł stanowiła niespłacony kapitał, kwota 2.897,49 zł stanowiła odsetki umowne, kwota 953,78 zł stanowiła odsetki od zobowiązania przeterminowanego, natomiast kwota 177,04 zł stanowiła opłaty i prowizje.

(dowód: kserokopia umowy nr (...) z dn. 10.06.2014r. – k. 41-43, wyciąg z ksiąg rachunkowych banku nr (...) – k. 34, wypowiedzenie umowy – k. 44-45, z.p.o. – k. 46-47)

Pismem z dnia 9 listopada 2015r. pozwany zwrócił się do powoda z wnioskiem o restrukturyzację zobowiązania. Bank odmówił uwzględnienia wniosku i nie zaakceptował zawartych w nim propozycji.

(bezsporne; wniosek – k. 67-68, 69, odpowiedź banku – k. 70, 71)

Sąd zważył, co następuje:

W świetle poczynionych w sprawie ustaleń roszczenie powoda zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Dokonując rozstrzygnięcia w sprawie Sąd oparł się na dokumentach prywatnych przedłożonych przez powoda oraz na kserokopiach pism z złożonych przez stronę pozwaną.

Istnienie wierzytelności względem pozwanego oraz jej wysokość wynikała m.in. z wyciągu z ksiąg rachunkowych banku oraz z treści umowy kredytowej, zaś w zakresie faktu wypowiedzenia umowy, z oświadczenia o wypowiedzeniu. Wynikające z powyższych środków dowodowych okoliczności potwierdzały się wzajemnie, wobec czego Sąd uznał je za udowodnione.

Odpowiedzialność pozwanego względem powoda wynika z art. 720 k.c., z którego wynika obowiązek zwrotu przez pożyczkobiorcę otrzymanych sum.

Z uwzględnieniem zastrzeżeń wynikających z przepisów wyżej wskazanych ustawy strony mogą, zgodnie z brzmieniem art. 353¹ k.c., ułożyć stosunek prawny według swojego uznania.

Ustalając, że pozwany nie zwrócił całej kwoty wynikającej z umowy pożyczki pieniężnej (a faktu tego w żaden sposób nie podważył), obowiązek zwrotu zadłużenia nie budzi wątpliwości co do zasady.

Z tych przyczyn, mając na uwadze powyższe, na zasadzie art. 720 k.c., oraz art. 481 § 2¹ k.c. orzeczono jak w pkt. I wyroku.

Sąd nie uwzględnił jako okoliczności uzasadniającej oddalenie powództwa faktu, że pozwany składał do pozwanego wnioski o restrukturyzację zobowiązania. W ocenie Sądu nie przemawia to na niekorzyść powoda. Powód jest przedsiębiorcą, a zatem w granicach prawa może podejmować wszelkie dozwolone działania umożliwiające mu osiągnięcie zysku. Pozwany dobrowolnie przystąpił do umowy kredytowej, z której nie był w stanie się wywiązać. Nie powodowało to po stronie powodowej obowiązku dostosowania postanowień umowy do możliwości finansowych pozwanego tym bardziej, że zakładały one zawieszenie obowiązku spłaty powoda na rzecz spłaty zobowiązań wobec innych wierzycieli. Powód był uprawniony do przeanalizowania zaproponowanego przez pozwanego rozwiązania w zakresie restrukturyzacji zobowiązania i wyważenia płynących z tego dla powoda korzyści. Sąd nie może ingerować w proces decyzyjny powoda. Skoro ten uznał, że przystąpienie na propozycję pozwanego jest niezgodne z jego interesem, Sąd nie był umocowany do wyciągnięcia z tej okoliczności negatywnych konsekwencji i oddalenia powództwa.

Odnosząc się do zastrzeżenia strony pozwanej w zakresie żądania zapłaty kwoty 953,78 zł Sąd nie podzielił stanowiska pozwanego co do tego, że świadczenie to jest świadczeniem nienależnym. Powód dochodził owej kwoty tytułem odsetek od przeterminowanego zobowiązania na zasadzie § 9 ust. 1 umowy kredytowej. Pozwany wywodził, że

bank może domagać się zapłaty odsetek jedynie od kapitału, a nie od zadłużenia przeterminowanego. Treść umowy wskazywała jednak, że zadłużenie przeterminowane to niespłacona w terminie rata, a zatem nie tylko kapitał ale i odsetki, które po terminie płatności przekształcają się w przeterminowany kapitał, od którego, zgodnie z umową, powód był uprawniony do naliczania odsetek. Taka wykładnia jawi się jako logiczna konsekwencja pobierania wynagrodzenia za brak uzyskania należnego świadczenia w terminie.

O kosztach orzeczono w oparciu o art. 98 k.p.c. zasądzając na rzecz powoda poniesione przez niego koszty procesu w pełnej wysokości, o czym orzeczono jak w pkt. II wyroku. Powód poniósł koszty opłaty od pozwu (768 zł), opłaty od pełnomocnictwa (17 zł) oraz koszty zastępstwa prawnego (5.400 zł), co daje w sumie kwotę 6.185 zł.

SSR Joanna Bieńkowska-Kolarz